

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/4536.**

Benyújtás dátuma: **2019-02-13 11:39**

Parlex azonosító: **1DHAJPUW0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Varju László (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az interpelláció címe: **"Orbán megint átverte az otthonápolókat?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A kormány az oszd meg és uralkodj elvet választotta, amikor hetek és hónapok tiltakozása után végre szóba állt az otthonápolókkal. Megosztotta őket azzal, hogy a gyermeküket ápolóknak januártól megemelte az ápolási díját, azonban a házastársukat, idős beteg szüleiket ápolókat az út szélén hagyta.

A megosztás tovább folytatódik a gyermekgondozók körében is egy, a múlt év decemberében mindenfajta egyeztetés nélkül meghozott, kormányrendelet-módosítással, amely szerint júliustól egy nyolc kategóriából álló értékelési lista alapján fogják meghatározni a gyermekek otthongondozási díjának (gyod) összegét és a jogosultságot.

Ennek megfelelően nyolc kategóriában összesen maximum 24 pontot szerezhet az ápolásra szoruló. A gyod-ot legalább nyolc ponttól lehet kapni. Az ápolási díj köréből kiesik az, aki csak 5 pontot ér el, az alap gondozási díjhoz 6 és 9 közötti pontszám szükséges. Fokozott ápolási szükséglet akkor áll fenn, ha az ápoló a vizsgálatot elvégző szakértőtől legalább 10 pontot kap.

A kormányrendelet szerint a pontozáshoz szükséges helyszíni vizsgálatokat „legalább középfokú iskolai végzettséggel, valamint egészségügyi szakképesítéssel rendelkező, az egészségügyi ágazatban szakmai tapasztalattal rendelkező személy végezheti el.”

Az érintettek és a szakma véleménye szerint a pontrendszer azért aggályos, mert vannak olyan otthonápolásra szorulóknak (autisták, súlyos epilepsziás betegek, üvegcsont betegségben szenvedők), akik ugyan önállóan öltözködnek, tisztálkodnak, mégis állandó felügyeletre szorulnak. Ők az új rendszer bevezetésével nagy eséllyel kevés pontot érnének el és előfordulhat, hogy kiesnek az ápolási díjazottak köréből.

Az érintettek és a szakma véleménye szerint aggályos, hogy a pontozási vizsgálatokban részt vevők kellő és elégséges tapasztalattal és ismerettel rendelkeznek-e ahhoz, hogy valakinek a gondozásra szorultsága fokozatát egyszeri látogatás alkalmával meg tudják állapítani. Véleményük szerint kérdéses, hogy a szükséges szakembergárda rendelkezésre áll-e a csaknem 50 ezer érintett felülvizsgálatára és szakszerű besorolására. Az érintettek problémának tartják azt is, hogy rendkívül sok a nyilatkozat és a beszerzendő dokumentum, ami plusz terhet ró a családokra.

A rendelkezéssel szembeni említett jogos kritikák elkerülhetők lettek volna, ha a hatalom a döntés előtt a rapid és önkényes jogalkotás, a látszat nemzeti konzultációk helyett tényleges és érdemi egyeztetést folytat az érintett családokkal és a szakmával.

Az érintetteket képviselő civil szervezetek levelére, melyben jelezték aggályukat a kormányrendelet kapcsán és kérték a rendelkezések július elsejei bevezetésének felfüggesztését, Fülöp Attila államtitkár úrnak még nem sikerült válaszolnia. Nem sikerült – keresésem és kérésem ellenére – találkoznom az államtitkár úrral nekem sem, pedig feltettem volna azokat a kérdéseket, amelyeket most interpelláció keretében vagyok kénytelen feltenni. Abban a reményben kérdezek, hogy mind az érintettek, mind a szakma a rendelkezésekkel kapcsolatos jogos kételyeikre és aggodalmaikra valamelyest megnyugtató válaszokat kapnak.

1. Kívánja-e a kormány egyáltalán módosítani a 303/2018. (XII.27.) Korm. számú rendeletet?
2. Hajlandó-e a kormány a kormányrendelet módosítása előtt az érintett civil szervezetekkel érdemi egyeztetést folytatni?
3. Hajlandó-e a kormány az egyeztetést követően, a civil szervezetek véleményének megfelelően a kormányrendelet módosítására?
4. Nem gondolható-e, hogy mindenfajta, több milliárdba kerülő ál-nemzeti konzultáció helyett többet érne az érintettekkel és a szakma képviselőivel tényleges konzultációt folytatni?
5. Nem gondolható-e, hogy a képmutatás magasiskolája az, amikor a kormány által meghirdetett ún. családok éve keretében a családok egyik legrászorultabb rétegét is megosztva hagyja őket is az út szélén?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2019. február 13.

Varju László

Demokratikus Koalíció